

La funció del teatre en la societat actual

■ A.M.

El propassat dijous tingué lloc a l'Orfeó un debat sobre la funció del teatre en la societat actual, organitzat conjuntament pel Fòrum de Teatre i l'Ateneu. Hi van participar el crític i escriptor teatral Joan Casas, l'actriu Maria Josep Arenós i el filòsof Pep Subirós, els quals van derivar l'acte cap a una reflexió, altrament interessant, sobre la crisi del teatre, a través d'un dels seus signes més visibles: el divorci amb l'espectador.

Joan Casas fou extremament crític. Vivim en un moment de confusió, en què el teatre està desvertebrat. Hi ha activitats teatrals, però no una concepció global del fet teatral. El teatre s'està convertint en un objecte de semi-luxe manipulat per l'Administració, que li aboca uns recursos molt grans els quals no reverteixen en l'equilibri de la professió, i que part del públic admet perquè suposa formar part d'un col·lectiu cultivat. Com anys enrera, els teatres públics continuen essent uns cadàvers exquisits.

L'actriu Pepa Arenós es mostrà més optimista: mentre hi hagi homes i dones el teatre existirà, perquè el fet mimètic forma part de la naturalesa humana. Les responsabilitats s'han de repartir: pertocuen a l'Administració, que no ha creat un teatre municipal a Barcelona que afavoreixi l'estabilitat dels actors; pertocuen a aquests, que

sovint no es perfeccionen, s'acomoden a la moda imperant i no són autocrítics. I, sobretot, pertocuen als mitjans de comunicació que dirigeixen i manipulen els gustos del públic, perjudicant els actors, com a professionals i com a ciutadans ("per què, per exemple, les revistes parlen tant dels "culebrons" de Carlos Mata i no dels personatges de "La Granja", que també són populars"?)

Pep Subirós comparà la situació del teatre amb la del llibre, dos productes que van tenir gran importància en altre temps i que ara viuen un procés de transformació i redefinició per raó dels canvis en els mitjans de comunicació. El teatre, talment com els óssos panda, s'ha de protegir per raons ecològiques, perquè és un patrimoni cultural que assegura la llibertat i la diversitat. A l'hora de trobar possibles vies de solució, Joan Casas resumí el parer dels convidats en un concepte: assiduitat.

Calen companyies estables que facin possible convertir en hàbit allò que ara és només un accident, que permetin recuperar la comunicació entre actors i espectadors a través del reconeixement, la familiaritat i la complicitat. Assiduitat, en una paraula, per a reinventar els mecanismes que permetin recuperar el batec del plaer del públic.

CONVOCATÒRIES

Premis **Prat de la Riba** de Filosofia i Ciències Socials. Institut d'Estudis Catalans: 93/3185516. Termini: 31/12/91. Dotació: 500.000 Ptes.

Premi **Marqués de Bradomin** per a joves. Ministerio de Asuntos Sociales. (En qualsevol llengua de l'Estat) 91/3477700. Termini: 15/12/91. Dotació: 450.000 Ptes.

Premi **Maspons i Anglès** Tesi doctoral inèdita sobre l'evolució de les Comunitats Europees. Patronat Català Pro-Europa. 92/3182626. Termini: 08/11/91. Dotació: 500.000 Ptes.

LES
DOBLE
23

PREGUEU A DÉU EN CARITAT PER L'ÀNIMA DE FRANCESC CEREROLS i SOLÉ

QUE S'HA ADORMIT EN LA PAU DEL SENYOR EL PASSAT 16,
A L'EDAT DE 74 ANYS

A.C.S.

Els seus apenats: esposa Teresa Sucarrats i Bartrina; fills Sofia, Montserrat, Fina i Xavier; fills polítics Miquel Legares, Joan Rigat, Toni Costa i Marta Llagostera; néts Anna, Laura i Jordi Legares i Cererols; David, Xavier, Joan, Jordi i Anna Rigat i Cererols; Mònica, Anna i Toni Costa i Cererols i Ariadna i Susagna Cererols i Llagostera; cosins, parents tots, el jove Josep Tarrés i les raons socials "Triturats la Canya, S.A.", "Cererols-Costa, S.A." i "Olot Textil, S.A.";

en notificar-vos tan dolorosa pèrdua, us preguen que el tingueu present en les vostres oracions i agraeixen les mostres de condol rebudes.

Olot, octubre de 1991

Funerària besora - Tel. 26 07 85

CULTURA